

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 9. Van sijn uytvwendighe ende invvendighe ghesteltenisse in sijne sieckte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

dat gy noch overvloediger moget worden.
Och oft wy dat met sulcken affectie
hadden volbracht / als hy ons dat wel
geseyt heeft!

CAPITTEL IX.

Van sijne vvt-vvendighe ende in-
vvendighe ghesteltenisse in
sijne sieckte.

De mantere sinder ghesteltenisse in
sijne leste sieckte gheeft hy te ken-
nen / in eenē brief / die hy aen eenen goeden
vriendt / luttel daeghen booz sijnē afflij-
vicheydt my ghedichteert heeft / die heel
bequaemelijck hier sal by-gheboeghe
worden / tot eenen spieghel aller gheeste-
lijcke persoonen hoe sy op haere ghene-
ghentheden moten letten. Den brief is
gheschreven aenden seer Eerweerdighen
Heer Arnaldus Abt des Cloosters Goet-
dal ghenaemt in Zanckryck ghelegen /
en begint aldus: wy hebben u liefde ont-
fanghen in liefde ende niet in ghenuch-
te. Want wat ghenuchte isser daer an-
ders niet als bitterheydt en is t' en sy
dat alleenelijck niet t'eten / eenichsijns
ghenuchelijck is. T'slaepen is my ver-
gaen / en al ist dat ick ondertussen wat
swijmele / blijve nochtans voi pijn; een
slappe

Hy di-
steert ee-
nē brief
van sijn
ghestel-
nisse.

En kan
niet eten.

Kan niet
slapen.

slappe maghe ist / die my by-naer alle dese pynen aendoet; dickwils snachts en deur den dagh moet ick haer laben met eenighe bochticheydt / want allen t'ghe-

Slap van maghe.

ne eentichsins crachtich is / en kan sy niet berdzaeghen / ende t'lutsken dat sy inneemt moet met groote moepelijckhepde gheschieden / vreesende noch grooter ist saeken dat sij ydel blijft / mijn boeten en

Gesvol- len be- nen.

freenen sijn op-gheswollen / ghelijck aen de ghene die waetersuchtich sijn / gheschiedt: ende onder alle dese miserien (op dat ick booz eenen vziendt den staet mijn-

Hy is crachtich inden gheest.

der siele niet soude verborghen houden) naer den inwendighen mensch (ghelijck eenen die min wijs is segghe ick) den gheest is blytich ende couragteus in een cranck lichaem. Bidt den saelichmae-

Verlaght om te sterven,

ker die niet en begheert de doot der son- daeren / op dat hy mijnen wt-ganck niet wt-en-stelt maer betwaert: dit heb ick ge- dicteert / soo ghestelt sijnde / dat ghy dooz de bekende hande wel kunt bemercken

Wat in desen brief te bemercken is.

mijne affectie. Dit is den brief die hy van sijne wtwendighe ende inwendighe ghesteltenisse gheschreven heeft / wt wiens inhoudt kan den Godt-bruchtri- ghen leser lichtelijck verstaen sijn Godt-bruchtich ende gheestelijck hert / hoe dat in een cranck lichaem stilte was int verstandt / lichticheydt int ghemoet / soe- ticheyde

ticheydt inden gheest/en int opperste der
betrouwen wat eenen vasten wortel
van ootmoedicheydt dat hy ghehadt
heeft.

CAPITTEL X.

Vande droefheydt sijnder Reli-
gieusen over sijn sieckte, ende
den lof die hem toegheschreven
vvort.

In dese sieckte van onsen alder-bemint-
sten vader en kan ick niet naer-laeten
onse onvertroostelijcke droefheydt / daer De
wy mede behaughen wierden / als wy droefheyt
saghen / dat wy eenen soo goeden vader der Reli-
moesten verliesen. De Religieusen wier- giesen
den magher van droefheydt / sommighe in sijn
geel van aensicht/andere waeren de kae- sieckte.
ken ingheballen van traenen ; hoe vol
wonder ghedachten en waeren wy niet
(seet den schryver) als ons sulckenen
aenghenaemen schadt / daer wy by ston-
den / ontnomen wiert / en datter gheen
hope was van dien te behouden oft we-
bezom te krijghen/het was eenen vader/
maer wat booz eenen vader / die scheen
toegh te gaen / t'was onsen eyghen va-
der/en vande wereldt den algemeynen. wy
was